

Krížová cesta zo Švábeníc

ÚVOD

Pane Ježišu, za chvíľu s Tebou budeme prežívať krížovú cestu – cestu, pri ktorej si z lásky k nám znášal utrpenie a smrť, aby si nám získal život. Trpel si pre každého z nás, pretože každého z nás miluješ jedinečnou úžasnou láskou. A my? Ako často Ťa, Pane, opúšťame, ubližujeme Ti, utekáme od Teba, žijeme si vo svojej samopašnosti, nevieme milovať!

Pane, otvor naše srdce, aby vnímalo Tvoju lásku, aby sme teraz s Tebou úprimne prežili tieto okamihy a nezostali Chceme nasávať z Tvojej blízkosti a lásky, aby sme boli schopní milovať Teba i druhých!

I. zastavenie – **Pán Ježiš je odsúdený**

"Ľud môj, čo som ti urobil? V čom som ti bol na obtiaž? Odpovedz mi. Ved' som ťa vyviedol z egyptskej krajiny, vykúpil som ťa z domu otroctva... Ľud môj, spomeň si..." (Micheáš 6)

Pane, stojíš pred súdom, aj keď si nikdy neurobil nič zlé. Celý život si konal dobro, miloval, uzdravoval, odpúšťal hriechy; ukazoval nám krásu svojho Otca a učil nás, aké sú túžby Jeho srdca. Židia Ťa predviedli pred Piláta. Ako ťa poznali ľudia, ktorí volali: „Ukrižuj ho!“? Ako veľmi Ťa Pilát poznal? Pritom neváhali vyniesť rozsudok. Kričali v sile davu a Pilát vyniesol rozsudok kvôli strachu zo vzbury.

Pane, aj my často druhých súdime. Pritom nevidíme do ich srdiec, nepoznáme ich životné príbehy, motívy ich konania... Nauč nás druhých nesúdiť. Nech sa nesústredíme len na ich nedokonalosti a hriechy, ale pozeráme sa do ich srdca – rovnako, ako to robíš ty.

II. zastavenie – **Pán Ježiš berie kríž na svoje plecia**

"Obete ani dary si nechcel, ale dal si mi telo. V zápalnej obete ani v obete za hriech, Bože, si nenašiel zaľúbenie. Preto som povedal: „Hľa tu som, aby som plnil, tvoju vôľu, Bože, ako je o mne napísané v tvojej knihe." (5-17)

Pane, chýbajú mi slová, keď pomyslím na Tvoju lásku. Si všemohúci Boh. Keby si nechcel, nemusel si prijať kríž. Nemusel si byť ukrižovaný. Ale Ty si prijal kríž z lásky k nám. V tebe nie je ani zrnko hriechu, Ty si prijal na seba naše hriechy a niesol si kríž ako najväčší hriešnik. Keby sme si uvedomili, čo je hriech, boli by sme zdesení zo svojich hriechov. Hriech zabíja lásku, dobro a zraňuje Teba, ktorý nás najviac miluješ. Cez všetku bolesť a utrpenie berieš kríž.

Pane, uč nás láske trpezlivej, pokornej, ktorá nemyslí na seba, nehľadá svoj prospech. Nauč nás každý deň prijímať kríž a nasledovať Ťa.

III. Zastavenie – **Pán Ježiš prvýkrát padá pod krížom**

"Vráť sa, Izrael, k Pánovi, svojmu Bohu, lebo si sa potkol pre svoje previnenie. Vyzbrojte sa slovami a vráťte sa k Pánovi. Povedzte mu: "Odpusť mi všetko previnenie a vezmi, čo je dobré". Vyliečim ich z ich nevery, budem ich mať rád z celého srdca." (Oz 6)

Pane, Vládca vesmíru, stal si sa slabým. Do sveta si prišiel ako malé dieťa, závislé od starostlivosti a lásky ľudí. Teraz padáš pod ťarchou kríža, pod ťarchou odmietnutej lásky. Padáš, aby sme my mohli vstať.

Pane, ako často padáme pod ťarchou hriechu... Ako často schádzame z cesty vedúcej za Tebou... Padáme, ale nevieme sa zdvihnúť. Chceme sa spoliehať na svoje sily a nie na Teba. Nauč nás, ako máme vstávať, keď upadneme. Nauč nás nespoliehať sa len na vlastné sily, ale uvedomiť si svoju slabosť; to, že sme hriešnici. Nauč nás prísť k Tebe a prosiť Ťa za odpustenie, aby si nás Ty mohol pozdvihnúť.

IV. zastavenie – **Pán Ježiš sa stretáva so svojou Matkou**

„Hľa, on je daný na pád aj na povstanie mnohých v Izraeli a ako znamenie, ktorému sa budú vzpierať, – aj tvoju vlastnú dušou prenikne meč – aby vyšlo najavo myslenie mnohých srdc.“ (Lk 2, 34-35)

Pane, stretávaš svoju matku. Ako sa jej musí bolesťou chvieť srdce, keď Ťa vidí trpieť, keď vidí hrubosť vojakov a nadávky davu, ktorý nedávno volal: „Hosana“, a teraz kričí: „Ukrižuj ho!“. Keď vidí Tvoje dobyté telo, skrvavenú tvár, poranené ruky... Rovnaké ruky, ktoré otvárali oči slepým a uši hluchým, rovnakú tvár, ktorá sa svojim pohľadom zarývala hlboko do srdc mnohých. Čo si urobil zlého? Za ktorý z Tvojich dobrých skutkov s Tebou takto počínajú?

Mária nič nehovorí, mlčí, trpí spolu s tebou... Slzy v ich očiach hovoria za všetko.

V. zastavenie - **Šimon z Cyrény pomáha Pánu Ježišovi niesť kríž**

„Cestou prinútili nejakého Šimona z Cyrény, Alexandrovho a Rúfovho otca, aby mu niesol kríž.“ (Mk 15, 21)

Pane, keď vojaci vidia Tvoje vysilenie, boja sa, že na Golgotu ani nedôjdeš. Nútia Šimona, aby Ti pomohol niesť kríž. Šimon nesie kríž neochotne, ale možno v ňom cesta po Tvojom boku niečo zmení. Sv. Marek, ktorý písal svoje evanjelium pre rímsku obec, poznamenal, že jeho synovia zaujali v tamojšej obci veriacich význačné miesto. A svätý Pavol v liste Rimanom pozdravuje Šimonovho syna Rúfa, vyvoleného Pánovho.

Chceme, Pane, kráčať svojím životom po Tvojom boku. Nauč nás brať každý deň kríž spolu s Tebou. Tiež každým dňom napĺňať výzvu sv. Pavla, ktorý nám hovorí: „Berte na seba bremená druhých“. (Gal 6,2)

VI. zastavenie - **Veronika podáva Pánu Ježišovi šatku**

*„Čo myslíš, kto sa zachoval ako blížny k tomu, ktorý sa ocitol medzi lupičmi?“
On odpovedal: „Ten, kto mu preukázal milosrdenstvo.“ A Ježiš mu povedal: „Chod' a rob
aj ty podobne.“ (Lk 10, 36-37)*

Pane, prechádzaš zástupom ľudí, ktorí sa Ti posmievajú, nadávajú Ti, pozerajú sa, ako ideš na smrť, a nič nerobia... Bol si opustený, zbitý, vyčerpaný v zástupe ľudí, ktorým zatvrdlo srdce. Ako si sa musel cítiť? Vtom však prichádza Veronika a rúškom Ti utiera skrvavenú tvár. Ty jej za túto službu lásky vtláčaš svoju podobu do rúška. Viac, než za utretie tváre, si jej vďačný za blízkosť, ktorou Ťa obdarovala, za odvahu s ktorou sa pretlačila davom, a za lásku, ktorú Ti preukázala.

V našich srdciach je často túžba robiť veľké veci, ale chýba nám láska. Veronika nám však dáva príklad, že stačí robiť malé veci s veľkou láskou. Pane, nauč nás byť druhým nablízku, keď od nás potrebujú lásku, pochopenie, počúvanie...

VII. zastavenie – Pán Ježiš druhýkrát padá pod krížom

„Bratia, ak niekto z vás upadne do nejakého previnenia, vy, ktorí ste vedení Božím Duchom, privádzajte ho na pravú cestu v duchu miernosti a každý nech si dá pozor sám na seba, aby si tiež nepodľahol pokušeniu.“ (Gal 6,1)

Pane, keď spadneme, hneď sa obzeráme, či nás náhodou niekto nevidel. Ak áno, rýchlo hľadáme výhovorky, prečo sa to stalo, a často obviňujeme pre svoj pád druhých.

Príčina Tvojho pádu, Pane, je v láske k padajúcemu človeku. Pane, svoje pády si často ospravedlňujeme, ale keď vidíme pád druhého, už tak nekonáme. Nauč nás pozerieť na našich padajúcich bratov s láskou.

VIII. zastavenie – **Pán Ježiš stretáva plačúce ženy**

„Jeruzalem, Jeruzalem, ktorý zabíjaš prorokov a kameňuješ tých, ktorí boli k tebe poslaní, koľkokrát som chcel zhromaždiť tvoje deti, tak ako sliepka zhromažďuje kuriatka pod svoje krídla, a nechceli ste!“ (Mt 23, 37)

Pane, obraciaš sa na ženy slovami: "Dcéry Jeruzalemské, neplačte nado mnou! Skôr nad sebou plačte a nad svojimi deťmi." (Lk 23, 27-28)

Pane, Ty nezdieraš so ženami ich pohľad beznádeje. Plníš vôľu svojho Otca. Obetuješ sa za nás, aby sme my mohli žiť. Radšej by si tieto ženy videl, ako prosia za odpustenie svojich hriechov a hriechov svojich detí. Možno ich deti boli jedni z tých, ktorí pred chvíľou volali: „Ukrižuj ho!“ Skôr ich odmietanie potrebuje nárek. Lebo oni odmietli lásku, dobro, odmietli Teba – Boha, ktorý ich tak miluje, a ktorý po nich túži.

IX. zastavenie – Pán Ježiš tretíkrát padá pod krížom

„Nemá podoby ani krásy, aby sme hľadeli na neho, a nemá výzoru, aby sme po ňom túžili. Opovrhnutý a posledný z ľudí, muž bolesti, ktorý poznal utrpenie, pred akým si zakrývajú tvár, opovrhnutý, a preto sme si ho nevážili. Vskutku on niesol naše choroby a našimi bôľmi sa on obťažil, no my sme ho pokladali za zbitého, streťaného Bohom a pokoreného. On však bol prebodnutý pre naše hriechy, strýznený pre naše neprávosti.“ (Iz 53, 2-5)

Pane, blížíš sa k vrcholu Golgoty a znova padáš. Nezostáva Ti už sila vstať, sila pokračovať. Napriek tomu vstávaš, aby si vykonal vôľu Otca, aby si nás zachránil.

Pane, ďakujeme ti za Tvoju lásku k nám.

X. zastavenie – Pána Ježiša vyzliekajú zo šiat

„Obkľučuje ma svorka psov, obstupuje ma tlupa zlosynov. Prebodli mi ruky a nohy, môžem si spočítať všetky svoje kosti. Lež oni si ma premeriavajú a skúmajú; delia si moje šaty a o môj odev hádžu lós. Ale ty, Pane, nevzdáľuj sa od mňa, ty, moja sila, ponáhľaj sa mi na pomoc.“ (Ž 22)

Pane, vojaci z Teba drsne strhávajú rúcho. Obnovujú tak znova všetky rany spôsobené predchádzajúcim utrpením. Si vystavený na obdiv všetkým ľuďom okolo. Si vystavený ich posmechu; na hanbu a poníženie.

Pane, aj my často odhaľujeme chyby druhých. Mnohokrát tým znova otvárame bolestné rany a vystavujeme človeka hanbe a posmechu. Nauč nás, prosíme, skôr rany druhých obväzovať, aby sme sa mohli pozeráť na krásu človeka, a nie na hriechy, ktorými je pošpinený.

XI. zastavenie – Pána Ježiša pribíjajú na kríž

„On však bol prebodnutý pre naše hriechy, strýznený pre naše neprávosti, na ňom je trest pre naše blaho a jeho ranami sme uzdravení.“ (Iz 53,5)

Pane, Tvoje ruky sú pribité ku krížu, aby si uzdravil naše ruky, ktoré nie sú schopné pomôcť, objasť, pohľadiť, pretože tak často používame ruky na násilie, na zlo, na ubližovanie druhým. Tvoje nohy boli pribité ku krížu, aby si uzdravil naše nohy, ktoré nekráčajú po Tvojich chodníkoch. Tvoje srdce bolo prebodnuté, aby mohlo byť uzdravené naše srdce – choré hriechom, neodpustením, neláskou. Tvojimi ranami sme uzdravení. Z Tvojho srdca vytryskla krv a voda – pramene milosrdenstva, ktoré nás očisťujú, omývajú...

Pane Ježišu - Láska, Dobro, Milosrdenstvo! Nauč nás milovať!

XII. zastavenie – Pán Ježiš na kríži umiera

„Z hľbočin volám k tebe, Bože, ó Pane, počuj môj hlas. Maj svoje ucho nachýlené na moje prosby hlasité. Ja dúfam v Pána, dúfa moja duša v jeho slovo. U Pána je milosrdenstvo a hojné vykúpenie. On sám vykúpi Izraela zo všetkých jeho neprávostí.“ (Ž 130)

Pane, visíš na kríži a umieraš pre spásu celého sveta. Všetky rany, ktorými je pokryté Tvoje telo, spôsobili naše hriechy. Neboli to vojaci, ktorí ťa bičovali, korunovali trnám a pribili Tvoje ruky a nohy ku krížu... Ale boli to naše hriechy. Pane, Ty sa ale za to na nás nehneváš. Bolí Ťa síce srdce, ale modlíš sa k svojmu Otcovi, aby nám odpustil.

Pane, keď hovoríš „Žízni!“ , vojaci sa Ti dali napiť octu. Ty si však nežíznil len telesne, smädil si po láske každého z nás. Rovnako, ako na samaritánsku ženu, aj na nás osa braciaš s výzvou: „Daj mi napiť.“ Pane, nauč nás, prosím, na túto výzvu odpovedať.

XIII. zastavenie – Telo Pána Ježiša snímajú z kríža

"Čo pripomeniem svojmu srdcu, aby som opäť nadobudol nádej: Pánova priazeň neskončila, nevyčerpal sa jeho súciti, každé ráno sa obnovuje, veľká je Jeho vernosť! "Môj podiel Boh!", hovorí moja duša, „preto v neho dúfam.“ (Nár 3, 21-24)

Pane, Tvoje telo je položené do lona Tvojej matky. Drží Ťa s rovnakou mierou žiaľu, s akou mierou radosti Ťa kedysi držala ako malé bábätko. Rovnako ako vtedy povedala anjelovi: „Nech sa mi stane...“, aj teraz vkladá svoju dôveru do Božích rúk.

Pane, nauč nás vkladať svoju nádej do Teba. Veriť, že máš všetko vo svojich rukách a spoliehať sa na Teba vo svojom živote.

XIV. zastavenie – Pána Ježiša pochovávajú

„Ved’ bol vyťatý z krajiny živých, pre hriech svojho ľudu dostal úder smrteľný. So zločincami mu dali hrob, jednako s boháčom bol v smrti, lebo nerobil násilie, ani podvod nemal v ústach. Pánovi sa však páčilo zdrviť ho utrpením... Po útrapách sa jeho duša nahládí dosýta. Môj spravodlivý služobník svojou vedomosťou ospravedlní mnohých a on poniesie ich hriechy. Preto mu dám za údel mnohých a početných dostane za korisť, lebo vylial svoju dušu na smrť a pripočítali ho k hriešnikom. On však niesol hriechy mnohých a prihováral sa za zločincov. (Iz 53)

Pane, vyzerá to, ako by to bol koniec. Ako by to všetko bola len ďalšia poprava nejakého náboženského reformátora. Tvoji učeníci ťa opustili – jeden Ťa zradil, druhý trikrát zaprel a ostatní sa rozutekali už v Getsemanskej záhrade. O Tvoje telo sa postarali dvaja tajní učeníci – Jozef z Arimatey a Nikodém; i niekoľko žien. Si položený do hrobu, ktorý ani nie je Tvoj. Túto temnotu hrobu však prežaruje Tvoje zmŕtvychvstanie. Smrť nemá posledné slovo, je premožená.

Záver

Pane Ježišu, ďakujeme Ti za Tvoje utrpenie a smrť. Ďakujeme Ti, že nás miluješ takých, akí sme, a že si položil život za naše hriechy. Často si myslíme, že za Tebou môžeme prísť, keď budeme spravodliví. Ale spravodlivosť spočíva v tom, že uznáme, že sme hriešnici a prídeme k Tebe takí, akí sme, - so svojimi nedokonalosťami a hriechmi. Ty síce odsudzuješ hriech, ale miluješ hriešnika. Ide Ti o nás! Túžiš po našej láske. Keď k Tebe prichádzame so svojimi hriechmi, ty nám odpúšťaš a obmývaš nás prameňmi svojho milosrdenstva.

Pane, pritiahni nás na svoje srdce, aby sme prijímali z Tvojej lásky, učili sa milovať Ťa, a dávali Ti v našich životoch prvé miesto, ktoré Ti patrí. Nauč nás všetko robiť s láskou, aby na našich životoch bolo vidieť, komu patrí naše srdce.

Pane, mne chýbajú slová, keď myslím na Tvoju... Amen.